

חוק בתי דין דתיים (כפיית ציות) (תיקון מס' 3), התשס"א-2001*

1. שינוי שם החוק בחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות), התשט"ז-1956¹ (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, במקום "כפיית ציות" יבוא "כפיית ציות ודרכי דיון".

2. הוספת סעיף 1 אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא:

1א. (א) בית דין, כשהוא דן בענין שבשיפוטו, למעט בעניני ירושה, ירון בדלתיים סגורות, זולת אם ראה בית הדין לקיים את הדיון בפומבי, ואולם רשאי בית הדין להרשות לאדם או לסוגי בני אדם להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ב) על דיון בפומבי ועל דיון בדלתיים סגורות כאמור בסעיף קטן (א), יחולו ההוראות בדבר איסור פרסום המפורטות, בסעיף 70 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984², לפי הענין ובשינויים המחויבים.³

3. תיקון סעיף 4 בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום "חמש מאות שקלים" יבוא "מחצית הקנס האמור בסעיף 2)40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977³ (בחוק זה – חוק העונשין)".

4. תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום "חמש מאות שקלים" יבוא "מחצית הקנס האמור בסעיף 2)40 לחוק העונשין".

5. הוספת סעיפים אחרי סעיף 7א לחוק העיקרי יבוא:

7א. עיכוב יציאה מן הארץ
7ב. הוכח להנחת דעתו של בית דין, כשהוא דן בענין שבשיפוטו, כי קיימות ראיות מהימנות לכאורה התומכות בעילת התובענה, וכן אחד מאלה:

(1) הנתבע עומד לצאת את הארץ לצמיתות או לתקופה ממושכת, והעדרו מן הארץ עלול להכביד באופן ממשי על בירור המשפט או על ביצוע פסק הדין;

(2) אם הנתבע, בתביעה לגירושין או לשלום בית, יצא מן הארץ – יש חשש ממשי כי הדבר יביא לעיגון;

רשאי הוא לתת צו-האוסר על הנתבע לצאת מן הארץ, וכן להורות על הפקדת דרכונו או תעודת המעבר שלו או להתנות תנאים ליציאתו, והכל אם לא ניתן להבטיח את בירור המשפט או את ביצוע פסק הדין בדרך של מתן ערובה מתאימה או בדרך אחרת, לרבות בדרך של השלשת גט.

7ג. עיקול זמני
(א) בית דין, כשהוא דן בענין שבשיפוטו, רשאי לתת צו עיקול זמני על נכסי נתבע שבידי הנתבע או שבידי התובע, וכן על נכסי הנתבע שבידי אדם אחר (בסעיף זה – המחזיק), לרבות כל חוב וזכות, בין שהגיע זמן פירעונם ובין אם לאו, אם הוכח להנחת דעתו כי קיימות ראיות מהימנות לכאורה התומכות בעילת התובענה וכי אי מתן הצו עלול להכביד על ביצוע פסק הדין.

* נתקבל בכנסת ביום י' באדר התשס"א (5 במרס 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2840, מיום ג' בשבט התשס"ס (10 בינואר 2000), עמ' 189.

¹ סיח התשט"ז, עמ' 40; התשנ"ב, עמ' 138.

² סיח התשמ"ד, עמ' 198.

³ סיח התשל"ז, עמ' 322.

(ב) אין לעקל נכס הפטור מעיקול על פי דין.

(ג) המחזיק רשאי להגיש לבית הדין התנגדות לעיקול; התנגד המחזיק לעיקול, רשאי מבקש העיקול להגיש לבית המשפט לעניני משפחה, שבתחום שיפוטו נמצא בית הדין מטיל העיקול, בקשה לאישור העיקול.

(ד) הגיש מבקש העיקול בקשה לאישור העיקול, יעמוד העיקול בתוקפו עד להחלטה בבקשה או עד לרחיית תביעת התובע או ביטולה, לפי המוקדם; לא הגיש מבקש העיקול בקשה כאמור – יפקע העיקול.

(ה) זכה התובע בתביעתו, ימשיך העיקול לעמוד בתוקפו עד שפסק הדין יבוצע.

(ו) בסעיף זה, "בקשה לאישור העיקול" – כמשמעותה בתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984⁴ (בחוק זה – תקנות סדר הדין האזרחי).

77. (א) בית דין, כשהוא דן בענין שבשיפוטו, רשאי למנות כונס נכסים (בסעיף זה – הכונס) על נכס מסוים של נתבע, אם הוכח להנחת דעתו, כי קיימות ראיות מהימנות לכאורה התומכות בעילת התובענה וכי קיים צורך מיוחד במינוי הכונס לשם ביצוע פסק הדין, ולענין זה יחולו, בכפוף להוראות סעיף זה, הוראות סעיפים 53 עד 57 ו-60 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁵, וכפי שיתוקן מעת לעת, בשינויים אלה:

(1) בכל מקום בסעיפים האמורים, במקום "ראש ההוצאה לפועל" יבוא "בית הדין";

(2) בסעיף 57, במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט לעניני משפחה שבתחום שיפוטו נמצא בית הדין".

(ב) בית הדין יקבע את שכרו של הכונס, בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי החלות בתובענות בעניני משפחה.

78. השר לעניני דתות יתקין, בהסכמת שר המשפטים, תקנות לענין סעיפים 76 עד 77, לרבות תקנות ברבר סדרי הדין בהליכים לפי הסעיפים האמורים.

79. אין בהוראות סעיפים 76 עד 77 כדי לגרוע מסמכות אחרת הנתונה לבית דין לפי דין.

6. תחילתו של חוק זה בתום שלושה חודשים מיום פרסומו. תחילה

אשר אוחנה
השר לעניני דתות

אריאל שרון
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

⁴ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.

⁵ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.